

עפ"ג 21/1203 - מדינת ישראל נגד חזאם אלהוזיל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 באוקטובר 2021

עפ"ג 21-07-1203 מדינת ישראל נ' אלהוזיל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן - אב"ד כב' השופט דניאל בן טולילה כב'

השופט יובל ליבדרו

המערערת מדינת ישראל

נגד

חזאם אלהוזיל המשיב

nocchim:

ב"כ המערערת - עו"ד ציון קינן

המשיב וב"כ - עו"ד נטלי אוטן

מהות הערעור: ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט אמיר דורון), מיום 21.05.18, בת"פ

61826-05-20

פסק דין

המשיב הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן שהוגש נגדו, בעבורות של קשרת קשור לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סיע לגנבת רכב, לפי סעיף 413ב' ו- 31 בחוק העונשין; ופריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, לפי סעיף 407(א) בחוק העונשין.

בעובדות כתוב האישום המתוקן מתואר, כי ביום 20.05.17 בסמוך לשעה 01:45, המשיב הגיע עם אחרים לרחוב האורגים בחוילן, שם האחרים גנבו עגלת נגררת שהייתה קשורה בשרשראות וורתמו אותה לרכב בו הגיעו הם והמשיב, והמשיב סייע להם בכך לשמור במקום למניעת תפיסתם. ובהמשך, במסגרת הקשר ביניהם ולשם קידומו, הארבעה הגיעו עם הרכב לאזור התעשייה בחוילן, והתפרצו לבית עסק, בכך שירדו מהרכב בעודם אוחזים בلوم, פטיש וponsims, והכו ומשכו בדלת העסק עד שהצליחו לפרק אותה. והמשיב נכנס לבית העסק יחד עם אחד מהאחרים, בעוד שניים נוספים נוספים המתינו מחוץ לבית העסק. שוטרים שהבחינו במשיב ובאחד בבית העסק קראו לעברם לעצור, והמשיב ניסה לברוח אך נעצר.

התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירות הסיווע לגנבת רכב נع בין 10 ל- 20 חודשים מאסר בפועל. ומתחם העונש ההולם לעבירת הפריצה נע בין 14 ל- 20 חודשים מאסר בפועל. ועתה להטיל על המשיב מאסר בפועל ברף הגבואה של המתחם לצד מאסר על תנאי, פיצוי למחלוננים, קנס והתחייבות.

ההגנה טענה שמדובר באירוע אחד שיש לקבוע לו מתחם עונש הולם אחד. וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על המשיב מאסר בעבודות שירות, לצד העמדתו במבחן.

עמוד 1

בית המשפט מצא שיש לקבוע מתחם העונש הולם אחד לאירוע כלו ולגזר עונש כולל לכל העבירות בהן הורשע הנאשם. עמד על חומרת העבירות. על הערכיהם המוגנים בעבירות. על נסיבות ביצוע העבירות ועל מדיניות הענישה הנוגנת. וקבע כי מתחם העונש הולם נع בין ששה חודשים מסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר. אשר לעונש הרואין למשיב בגין המתחם שנקבע, ציינו, גלו של משיב, הודהתו, התיחסות שירות המבחן, חלקו של המשיב ביצוע העבירות, עברו הפלילי, העובדה כי תלוי ועומד נגדו מסר על תנאי בר הפעלה והשפעת העונש על משפחתו. ובתוספת של דברים הוטלו על המשיב 6 חודשים מסר בעבודות שירות. המשיר על תנאי בן ששת החודשים הופעל כר שלושה חודשים ממנה ירוצו בחופף ושלושה במצטבר, ובסה"כ 9 חודשים מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. ובנוסף הוטלו מסרים על תנאי, פיצוי לבעל העגלה הנגררת, והתיחסות להימנע מעבירה.

מכאן העreau.

המעעררת טוענת בהודעת העreau, כי בית המשפט קמא שגה בקביעת מתחם העונש הולם ובאונש שהוטל על הנאשם. טוענת כי המתחם שנקבע אינו משקל בצורה הולמת את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ואת נסיבות ביצוע העבירות, והאונש שהוטל אינו משקל את נסיבותו של הנאשם, עברו הפלילי, העובדה שהוא ביצע את המעשים בעודו שתליו ועומד נגדו מסר על תנאי, ואת הצורך בהרטעת היחיד והרבבים. בנוסף, טוען, שהוא על בית המשפט להפעיל את המשיר על תנאי במצטבר. והוא מבקש להחמיר בצורה משמעותית בעונש המשיר של הנאשם ולקבוע שהמשיר על תנאי יהיה במצטבר לו. בדיון היום ב"כ המערערת עדכן כי למשיב הרשעה קודמת חידה בעבירות רכוש שבוצעו על ידו בחודש ינואר 2020.

ב"כ המשיב טוענת שהතביעה מתמקדת בטיעונה בעברו הפלילי של הנאשם ובאונדתו שהוא נשא מסרים קודמיםอลם אין בנסיבות אלה כדי למנוע מנאשם את האפשרות שדין יגזר למסר בעבודות שירות כפי שקרה כאן. עוד טוען שמעשי העבירות של המערער אינם ברף הגבואה, וכי בסופו של דבר לא נגרם נזק ממשי וגם פוטנציאלי הפגיעה לא היה גדול. ב"כ הנאשם הפantha למסקירות השירות המבחן וצינה כי הנאשם החל לטיפול קבוצתי וקיים מספר פגישות בשירות המבחן. אין לו דפוסים עבריניים והתנהגו נועצה במצוקה כלכלית. וכך, טוען, הוא עובד בעבודה מסוימת ומתרנס וכן הסיכון להישנות עבירות מצדיו פחת. ב"כ הנאשם הוסיף וטענה כי יש להתחשב במאפיין הנאשם לחזור למוטב ושבסופו של דבר העונש שהוטל עליו אינו מצדיק התרבות ערכאות העreau.

לאחר עיון בכל החומריים הנוגעים לעניין ושמיעת טיעוני הצדדים, החלנו לקבל את העreau.

ה הנאשם היה שותף לפעולות עברינית מתוכננת ומאורגנת, שבוצעה הרחק ממוקם מגורי, בחבורה. כתוב האישום שה הנאשם הודה בעבודותיו מטהר מבצע של ממש, הכול התארגנות, ה策劃ות ברכב ובכל פריצה, פעילות בשתי זירות בעיר חולון, תוך חלוקת תפקידים בין המעורבים, וחתרה להשגת המטרה. והרושם הכללי הוא שהמדובר בפעולות עברינית מקצועית, שיטית.

התפרצות לבית עסק הינה עבירה רכוש חמורה, שהאונש הקבוע לצדיה הוא 5 שנות מאסר. הפגיעה הישירה הכרוכה בה היא ברכוש ובקניין של הבעלים, אולם הנזק שהוא גורמת איננו מותמץ בכך. עבירות מסווג זה פוגעות בתוחלת הביטחון של קרבן העבירה, של סביבתו, ושל החברה בכלל; מגדיות את הוצאות המיגן ועלויות הביטוח; ומיצירות תחושת חילון ואין אונים, ופגיעה באמון במערכות אכיפת החוק. יש להתייחס אליה בראצינות ובחומרה.

ה הנאשם היה חלק מחבורה שקשרה קשר לביצוע פשע ופעלה יחד להשגת מטרתה המשותפת. והוא היה שותף פעיל

בכל שלבי ביצוע העבירות. במצב דברים זה, העובדה שבאיורו הראשון בו נגנבה העגלה הנגררת, הוא שימש כ"שומר", בעוד האחרים ביצעו את הפעולות הפיזיות למימוש הגנבה, איננה בעלת משקל גדול. שכן, כאמור, החבורה פעלה יחד להשגת אותה מטרה, עברו כולם. ובנסיבות, חלוקת התפקידים ביניהם אינה משנה מាជירותם וממידת אשם המהותית.

מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא, על שני קצוטוי, אינו משקף כראוי את חומרת המעשים בנסיבותיהם ואת מידת האשם של הנאשם.

ה הנאשם בן 28, ולחובתו הרשותן קודמות בעבירות רכוש רבות. בשנת 2014 הוא נדון לשנתיים מאסר על מספר עבירות של פריצה וגנבה, קשרת קשר, וגנבה. בכתב האישום שהוגש נגדו בת.פ. 13-10835-2014 של בית משפט השלום באර שבע, מתואר קשר קשור עם אחרים וביחד הם התפרצו פעמי אחד פעמי לבתי עסק בבאר-שבע, כשهم משתמשים ברכב ובכלי פריצה שונים, וגבינו רכוש בהיקף ניכר. בשנת 2016, זמן לא רב לאחר שחררו מהכלא, הנאשם נדון בת.פ. 16-11-63661-2016 של בית המשפט המחוזי באר שבע ל-15 חודשים מאסר בפועל על מעורבותו בשתי התפרצויות לבתי עסק, בבאר יעקב ובחולון, במתכונת הדומה בעירה לעבירות הקודמות שלו ולאירוע הנקוני. וכעת הנאשם שב ומבצע עבירות מאותו סוג, כשתלו ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

גילו הבוגר של הנאשם והעובדה שאין מדובר בעבירה ראשונה שלו, אלא בהתנהלות החזרת על עצמה למرات עונשי מאסר ומאסרים על תנאי, מלבדים על דפוסי העבריינים של הנאשם, חוסר גבולות ואי מORA דין, המחייבים הטלת עונשה ממשועית, שייהה בה כדי להלום את חומרת המעשים ולהרטיע.

שירות המבחן התרשם שה הנאשם לא הורטע מההילכים הפליליים שננקטו נגדו. ושהתנהלותו מאופיינת בחוסר יציבותו. והעיר שמדובר זוקק לטיפול למניעת רצידיבים. ובפועל הנאשם לא שולב בהליך טיפול כלשהו.

כאמור, בעת ביצוע העבירות, היה תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 6 חודשים בר הפעלה.

סעיף 55(א) בחוק העונשין קובע: "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יוצואה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי". וסעיף 56(א) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי, מטעמים שירשוו, לוציא על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

סעיף 58 לחוק העונשין קובע: "מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שחרשוו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שירשוו, שתתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

הכל הוא איפוא, כי הרשעה בעבירה נוספת מביאה להפעלת המאסר על תנאי, ונקודת המוצא היא שתקופת מאסר על תנאי המופעלת, מצטברת לתקופת המאסר המוטלת בשל העבירה נוספת. על מנת שבית המשפט יורה על חפיפת התקופות או חלקן, צריכים להיות טעמים מיוחדים מצדדים זאת.

"... סעיף 58 קובע אפוא כי בירית המחדל היא שתקופת עונש מותנה שהופעל תרצה במצטבר ("בזו אחר זו") לתקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת. בעניין ואזנה עמדתי גם על כך כי **הסדרים הנורמטיביים בסוגיה של הטלת עונשים בגין עבירות שונות, באופן מctrבר או חופף, עברו בשנים האחרונות שינוי מובהק לכיוון של תפיסה המענייקה מעמד בכורה לגישה הרואה בהטלת עונשים באופן מctrבר כנקודות המוצא. גישה זו נגזרת בין היתר מרקע ההלימה, שהוא עקרון היסוד לעונשה שנקבע בתיקון 113**

(סעיף 40ב' לחוק העונשין), והמחיב כי עבריין ישא בעונש הולם בגין כל עבירה שביצע. גישה זו חלה גם לעניין הפעלת עונש מותנה, כעולה בבירור גם מלשונו של סעיף 58 לחוק העונשין (ענין ואזהה, פסקאות 14-18). ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' תמייר טאהא (פורסם בנבו, 14.02.2017)

בעניינו, לא הייתה כל הצדקה עניינית, הנוגעת למשיב או למעשי העבירות שלו, לסתות מהכללים של אופן הפעלת המאסר מותנה.

בהתחשב בכלל לפיו ערכאת הערעור אינה מצחה את העונש, אנו מקבלים את הערעור, מעמידים את עונשו של המשיב על שנת מאסר בפועל, ומורים שהמשיב ישא את תקופת המאסר על תנאי שלו מת.פ. 63661-11-16, במצטבר. כך שבמשך הכל יהיה עליו לשאת 18 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו והימים שהוא נשא בעבודות שירות.

על המשיב להתייצב לנשיאות מאיסרו ביום 22.11.21, בשעה 00:08 בכלא "דקל" במתחם בתיה הכלא בבאר שבע, או בכלא אחר לפי הוראת שב"ס.

מוצא זהה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב שתוקפו עד למועד התיצבות המשיב לנשיאות מאיסרו.

כל תנאי השחרור הקבועים למשיב יעדמו בעינם עד להתייצבותו לנשיאות מאיסרו.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ב, 21 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

יובל ליבדרו, שופט

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה